

A 10.B osztály idei kirándulása Sátoraljaújhely és környékére esett. Első napon korán keltünk, mivel a nagyállomásról 5:45-kor indult a vonatunk, majd egy 7-8 órás út várt ránk. Az első hely, ahova betértünk, az a Magyar Büntetés-végrehajtás Múzeumi kiállítóhelye volt. Itt betekintést kaphattunk a büntetések történeti és szakmai fejlődésébe, milyen büntetési rendszerek voltak és milyenek vannak Magyarországon, illetve a büntetésüket töltők helyzetéről is kaptunk információt. Természetesen voltak olyan dolgok, amikre nem kaptunk választ, mert már az elején is mondta a tárlatvezető, hogy sok dologról nem tudhatunk. Emellett még megismerhettük a megtorló, testcsonkító- és halálbüntetések folyamatát is.

Utunk következő megállója a Kazinczy-múzeum volt. Itt körül vezettek minket az „Erdőjárók Kalauza – Zempléni tájak természeti értékei” elnevezésű kiállításon, ahol egy helyi lakás beosztásának megfelelően voltak kialakítva a szobák. Az első szoba a lakás előszobája volt. Itt a hegyvidéket leginkább meghatározó vulkáni folyamatok kőzeteit, ásványait, ősmaradványait mutatták be. Második szoba a konyha volt, ami a szőlős és gyümölcsös kertek helyszínéül szolgált. A Tokaj-Hegyalján sok évszázadon át művelt táj még ma is káprázatos. Következő a fürdőszoba volt, ami arra emlékeztetett minket, mennyire fontos elemünk a víz. A Bodrog árterének vadvizei páratlanul gazdag növény- és állatvilággal rendelkeznek egész Európában. Végül, de nem utolsó sorban, a nappalival zárult a kiállítás. Ez a szoba a pihenés, az elmélyült gondolkodás, a kultúra és a tudomány szentélye volt. Ez a természetben az erdőnek felelt meg, ahova akár csak időnként, egy-egy órára betérve is felfrissülhetünk.

A sok érdekes természeti dolgok után, útnak indultunk a szállásunk felé. Rövid utazás után elfoglalhattuk helyünket a széphalomi szállásunkon. Volt egy kis szabadidőnk ismerkedni a hellyel, majd 6 órakor vacsoráztunk, ami nagyon finom volt. Az este további részében beszélgettünk, társasoztunk, kártyáztunk, majd tanár úr és tanárnő kérésére éjfélre már mindenki a saját szobájában volt. Persze még voltak kisebb nyüzsgések, de leginkább csak beszélgettünk, majd mikor már eléggé fáradtak voltunk, lefeküdtünk.

Másnap reggel 7:30-kor keltünk, nehogy lemaradjunk a 8 órai reggeliről. Tanár úr még előző éjjel elmondták, hogy sietnünk kell a buszoknál való átszállásoknál, különben csúszik az egész napirend. Mi így is tettünk, szerencsére egyszer sem késtünk le semmit. Pénteki nap első megállója a Kazinczy Ferenc Mauzóleum volt. Itt hallhattunk Kazinczy életéről történeteket, főként Széphalomhoz köthetőket, ugyanis sok levelét az itt lévő udvarházából küldte, illetve itt nézhettük meg családjának sírját is. Innen a pár percre lévő Magyar Nyelv Múzeumába mentünk, ahol sok nyelvi játékot játszhattunk, olvashattunk történeteket a magyar nyelvről, majd a végén az igazgató tartott egy nagyon vicces előadást a nyelvi humorról. Ezután busszal utaztunk Sárospatakra, ahol a Rákóczi-várba mehettünk be. Itt kaptunk egy viszonylag részletes körbevezetést, megismerhettük a Rákóczi család életét, valamint azt, hogy mi kötötte II. Rákóczi Ferencet Sárospatakhoz. A szomszédban volt egy ágyúöntő műhely. Ott végig néztünk egy animációt, megtudtuk, hogyan dolgoztak ott az emberek, illetve, hogy hogyan készült az ágyú akkoriban. Következő utunk a Sárospataki Református Kollégium könyvtárába vezetett, ahol szinte bármilyen témájú könyv, levél, irat megtalálható volt. Az épület maga is gyönyörűen volt megépítve, főleg a mennyezetén lévő furcsa festmény hívta fel mindenkinek a figyelmét. Innentől már csak a buszra kellett várunk, volt nagyjából egy óránk erre, addig is felfedeztük a közeli boltokat, pékségeket, cukrászdákat. Majd mikor visszaértünk a szállásra, kis idő elteltével mentünk is vacsorázni. Szerintem mindenki nevében ki lehet jelteni: nagyon finomak voltak a reggelik és a vacsorák. Majd este volt egy kis szkander verseny, ami néha nagyon izgalmas volt, néha pedig nagyon egyoldalú. Majd később este még sokat beszélgettünk, nem túl későn le is feküdtünk aludni.

Utolsó napon már nem várt ránk más, mint a 8-9 órás utazás, eleinte még buszokkal, később meg már vonatokkal. Összességében nagyon jól éreztük magunkat, természetesen volt, hogy túl hangosak voltunk, vagy hogy kicsit vegyünk vissza, de nem volt semmi komolyabb probléma. Talán, ami rossz volt, az az, hogy első nap sokat, szinte egész nap esett az eső, de szerintem nem ér fel ahhoz, hogy milyen jó kirándulás volt. Már alig várjuk a következőt, és reméljük, Tanár Úr is élvezte és várja a következőt.